

İSTİKLAL MARŞI

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak,
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim Milletimin yıldızıdır, parlayacak,
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl,
Kahraman ırkıma bir gül, ne bu şiddet, bu celâl ?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl,
Hakkıdır, hakka tapan milletimin istiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım,
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış ? şaşarım,
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım,
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var,
Ulusun korkma, nasıl böyle bir imanı boğar,
Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar.

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın,
Siper et gövdeni, durun bu hayasızca akın,
Doğacaktır, sana vadettiği günler Hakkın,
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak" diyerek geçme, tanı,
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı,
Sen Şehid oğlusun, incitme yazıktır atanı,
Verme, dünyaları alsanda bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmazki feda,
Şüheda fışkıracak toprağı sıksan şüheda, 0
Canı cananı, bütün varımı alsın da Hüda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ruhumun senden İlahi şudur ancak emeli;
Değmesin mabedimin göğsüne namahrem eli,
Bu ezanlar, ki şehadetleri dinin temeli ,
Ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım,
Her cerihamdan İlahi, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruh-ı mücerret gibi yerden naşım,
O zaman yükselerek Arşa değer belki başım.

Dalgalar sen de şafaklar gibi ey şanlı hilal,
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helal,
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlal,
Hakkıdır hür yaşamış bayrağımın hürriyet,
Hakkıdır, Hakka tapan milletimin istiklâl.